முங்கிற் குருத்து

துவர்ப்பு, இனிப்பு, கைப் இயை மூன்று கொளுடன் கூடியது. வயிற்றுப் பொருமலைத் தொறுவிப்பு

பீர்க்கு, (கார்போக அரிசிச்செடி)

இவையிரண்டுக்கும் மலத்தைப் பிரித்து வெளியாக்குதல் (பிளத்தல்) சடராக்னியை வளர்த்தல் என்பவை குணங்கள்.

சிவதை, இலவம், குமிழம்செடி, சிறுதேக்கு, கர்ணகம் மருதாணி, புல்லுருவி, பாலுள்ள மரங்கள், கோவை, வருக்ஷகம் எனும் மரம், பாச்சோத்தி, சணல், மலையத்தி, நருவிலி, எட்டிக் கொட்டை, சேராங்கொட்டை, கொக்கு மந்தாரை, தாமரை ஆம்பல், முள்முருக்கன், இவை பேய்ப்புடல் வர்க்கத்தைச் சேர்ந் தவை. இவை இனிப்பும் துவர்ப்பும் கலந்த சுவையுள்ளவை. பித்தத்தைப் போக்குவதில் சிறந்தவை. (123—126)

சுறுதேக்கு சிறுநீரைக் கட்டுப்படுத்தும், மலத்தை இளக**க்** செய்யும்.

முங்கில் முளையும், தண்ணீர் விட்டான் கிழங்கும்

இவ்விரண்டும் கசப்பானவை, இவகுவானவை, கண்சளுக்கு இதமானவை, ஆண்மையை வளர்ப்பவை, மூவகைத் தோஷங் களையும் அகற்றுபவை, குறைப்பவை.

சிறுகீரை

சீத வீரியமுள்ளது, வறட்சியைத் தருவது, லகுவானது, மதம், பித்தம், நஞ்சு, இரத்த தோஷம் இவைகளை நீக்குவது⊾

பூண்டு

காச்பீரத்தில் பிரசித்தமான முஞ்ஜாத எனும் கிழங்கு வாதபித்தங்களை அகற்றும். எண்ணெய்ப் பசை யுள்ளது, சீதவீரியமுள்ளது, குரு, இனிப்புச் சுவையுள்ளது. உடலைப் பருமனாக்குவது. விந்துவை வளர்ப்பது.

பாலைக்கீரை

பிசுபிசுப்புள்ளது. கபத்தை வளர்க்கும். மலத்தைப் பிரித்து இளக்கும், குரு குணம் கொண்டது. குளிர்ச்சியானது.

_ 2

கொத்துப்பசலை

மேற்கண்ட குணங்களுடன் மலத்தை அடக்கும் திறமை யும் கொண்டது.

கானாவாழை (கஞ்சு)

பசலைக்கீரையின் குணமுள்ளது. ஆயினும் பசலை மலத்தை இளக்கும்; இது மலத்தைக் கட்டும். (127 — 129)

கிலப்பூசனிக் கிழங்கு

நிலப்பூசனிக் கிழங்கு (பால் முதுக்கன்) வாதத்தைப் போக் கும், பித்தத்தை நீக்கும், சிறுநீரைப் பெருக்கும், இனிப்புச் சுவையுள்ளது, சீத வீரியமுள்ளது, ஆயுளை வளர்ப்பது, உடலைப் பருக்கச் செய்வது, தொண்டைக்கு இதமானது, குரு, ஆண்மையை வளர்ப்பது, இரசாயனத்தில் பயன்படுவது. (130)

ஜீவந்தி எனும் சிறுபாலைக் கீரை

கண்களுக்கு இதமானது. எல்லா தோஷங்களையும் நீக்கு ஆது, இனிப்புச் சுவையுள்ளது, சீத வீரியமுள்ளது, கறிகாய்க எணைத்திலும் சிறந்தது. இனிப்பாக இல்லாத மற்றொரு வகை ஜீவந்தி குறைவான குணமுள்ளது. (131)

காட்டு வாழையின் குணங்கள்

காட்டு வாழை வாதபித்தங்களை நீக்கும்.

பர்வணி, பர்வபுஷ்டிகா – என்பவைகளும் வாதபித்தங் களை அகற்றக்கூடியவை. (132)

பூசனி முதலியவற்றின் குணங்கள்

பூசனி, சுரை, கொம்மட்டி, கத்திரி, வெள்ளரி, கோவை, பேரும்பூசனி, சினப்பறங்கி, காட்டுவெள்ளரி இவை கபம், வாதம் இவற்றை வளர்க்கும். ¹'பேதநம்' ²விஷ்டம்பி அபி ஷ்யந்தி குரு என்ற குணங்களைக் கொண்டிருக்கும். சுவை மீலும், விபாகத்திலும் இனிமையானவை.

^{1.} பேதநம் – மலத்தை உடைத்துத் தளர்த்தும் தன்மை.

விஷ்டம்பி – வயிற்று வாயுவைத் தேக்கி பொருமலைத் தோற்றுவிக்கும் தன்மை.

கொடிக**ளில் உண்டா**கும் காய்களில் சிறந்ததான சாம்பற் பூசனி, வாத–பித்த கோளாறுகளை நீக்கும். ¹வஸ்தியைச் சுத்தப்படுத்தும். ஆண்மையை வளர்க்கும்.

வெள்ளரி

சிறு நீரை அதிகமாக வெளியில் கொண்டு வரும். சுரை, கொம்மட்டி, வெள்ளரி, காட்டு வெள்ளரி என்பவை பிஞ்சு களாக இருக்கும்பொழுது மிகவும் பசையற்றிருக்கும். மலக் கட்டை ஏற்படுத்தும், பித்தத்தை நீக்கும். குளிர்ந்த வீரிய முள்ளது. அது பழுத்தால் இதற்கு நேர்மாறான குணங்களுட னிருக்கும். (133 – 135)

முலாம் பழம்

கூராடுமன்னும் ஒரு வகை உப்புடன் கூடியிருக்கும், பித்தத்தை வளர்க்கும், கப வாதங்களை நீக்கும். சுவையைத் தோற்றுவிக்கும், சடராக்கினியைத் தூண்டும், இதயத்திற்கு இதமாகயிருக்கும், ²அஷ்டீலா என்னும் ஒருவகைக் குன்ம நோயை யும், வயிற்றுப் பொருமலையும், அகற்றும், லகுவானது. (136)

தாமரைத்தண்டு, முதலியவற்றின் குணங்கள்

தாமரைக்கொடி, தாமரையின் தண்டு, தாமரைக்கிழங்கு, நீர்ச்சேம்பு, ஆம்பற்கிழங்கு, நெய்தல் கிழங்கு, சேம்பு, அல்விக் கிழங்கு, மேட்டுத்தாமரை, கோரைக்கிழங்கு, கதம்ப வேர் இவையெல்லாம் ரூக்ஷம், மலத்தைக் கட்டும், சீதவீர்யம், குரு என்னும் குணங்களைக் கொண்டிருக்கும். (137–138)

கலம்பம் (கடம்ப தண்டு) நாலிகா (சர்மலந்தக்கொடி) மார்ஷகம் (சிறுசெஞ்சீரை), குடிஞ்சர (தும்பை), குதும்பகம், சில்லி, நிஷ்பாவம் (அவரை), லட்வாகம் (புங்கன்), குரூடகம்) கவேதுகம் (காட்டுக்கொதம்பூ), ஜாதுகா (இங்குதி), ஸால (ஓரிலைவேர்), கல்யாணி (காட்டுளுந்து), த்ரிபர்ணர் (மூவிலை), பிரிய பர்ணிகா (பெரும்குரும்பை), குமாரஜீவம் (புத்திலஞ்

வஸ்தியைச் சுத்தப்படுத்தல் – சிறுநீர் வரும் வழியில் உள்ள அடைப்புக்களை நீக்கி, வஸ்தியென்னும் சிறுநீர்ப்பையிலிருந்து சிறுநீரை தாராளமாக வெளிப் படுத்துவது.

அஷ்டீலா – அடிவயிற்றில் நீண்ட கல் குழவ்போல் உண்டாக்கும் வலியுடன் கூடிய ஒரு வகைக்கட்டி.

சீவிக்கீரை), லோநிகா (புளியாரல்) யவசாகம் (புளியாரல்) ஸுவர்ச்சலா (வல்லாரை இலை), குருண்டம், நலினி (பவழக் கொடி) கர்வா (முள்ளச்சாமந்தி) வ்ருகம் (முருக்கன்), தூமகம் (இருள்மரம்), லக்ஷ்மணா (திருதாளி), ஜீவந்தி, (கீரைப்பாலை), சஞ்சுபர்ணி (நிச்சீர), பிரபுந்நாட (தகரம்), குவேரகம் (படு கரணை), எல்லா வகையான உருளைக்கிழங்குகள், பருப்பு வகைகள் இவையனைத்தும் இனிப்பு, வறட்சி, சிறிது உப்பு, வாத கபங்களைச் செய்பவை, குரு, சீதளம், மலமூத்திரத்தைத் தூண்டுபவை, அனேகமாக நின்று சீரணிப்பவை. இவைகளை வேகவைத்து ரசம் பிழிந்து, அதிக எண்ணெய் சேர்த்துப் புசித் தால் அதிக தோஷங்களைச் செய்யா. (139 – 143)

இலேசான இலைகளையுடைய துத்தி என்பது சக்கர வர்த்திக் கீரைக்குச் சமமான குணமுள்ளது. (144)

தழுதாழை, மாவிலங்கை

இவ்விரண்டும் சுவையில் இனிப்பானவை, சிறிது கைப் பானவை, கபவாதங்களை நீக்குபவை.

சாறடை, வெள்ளைச் சாறடை, கருவேப்பிலை

இவற்றில் ஒருவிதமான கார்ப்புச் சுவையும், கசப்பும் இருக்கும். தீபநம், பேதநம் என்ற குணங்களுண்டு. விஷதோஷம், சோகை, கப-வாதக் கோளாறு இவற்றை நீக்குபவை.

புங்கமரத்தளிர், மொட்டு

இவை சடராக்னியை வளர்க்கும்; கப வாதங்களை<u>ம்</u> போக்கும்; மலத்தை இளக்கும்.

வெள்ளரி, கலப்பைக்கிழங்கு

இவையிரண்டும் லகு, உஷ்ண குணமுள்ளவை; மலத்தை வெளிக்கிளப்புபவை; கசப்புச் சுவை கொண்டவை.

எள்ளின் இலையும், கீர்கொச்சியும்

வாதத்தையுண்டுபண்ணும். காரமும், கசப்புமுள்ளது, புளிப்பானது, மலத்தை உடைப்பது.

. ஆமணக்கின் இலை

நீர்நொச்சி போன்ற குணம் படைத்தது.

முங்கில் குருத்து

விதாஹி, ரூகூடிம், என்னும் குணங்களைக் கொண்டது, விபாகத்தில் காரமானதும், கபத்தையழிப்பதும் ஆகும். (145—147)

வில்வத்தின் இலை

வீல்வத்தின் இலை, சித்திரத்தை, சித்தாமுட்டி இவற்றின் கீரை வாதத்தைப் போக்குபவை. கழிச்சலை நிறுத்துபவை. (148)

சீந்திற்கொடியின் இலை வாதத்தைப் போக்கும்.

காட்டுக்கரணை, கொடிவேலி என்பவை கபத்தைப் போக்-கும்.

பொன்னாங்கண்ணி

சடராக்னியை வளர்க்கும், கசப்பானது, மண்ணீரலிலும் மூலத்திலும் உண்டாகும் நோய்களை நீக்கும். கப வாதங்களை யும் போக்கும்.

- தூதுவளை கிருமி, இருமல், மார்ச்சளி இவைகளைப் போக் கும். மலமிளக்கும் தன்மையது.
- **குசும்பக்கீரை** குரு, பித்தத்தை வளர்ப்பது, மலமிளக்குவதி, வறட்சியளிப்பது, உஷ்ண வீரியமுள்ளது, புளிப்புச் சுவையுடையது.
- கடுகுக்கீரை கூழாரம், இனிப்பு, எண்ணெய்ப்பசை, உஷ்ண வீரியம், குரு என்ற குணங்களுடன் கூடியது. கீரை வகைகளில் மட்டமானது. மல மூத்திரங் களைக் கட்டுவது, மூன்று தோஷங்களேயும் உண்டுபண்ணுவது. (149 – 151)

முள்ளங்கி

இளையதாக இருந்தால் சிறிது க்ஷாரத்தின் சுவை, கசப்பு, இவற்றுடன் கூடி, எந்தச் சுவையையும் உணரமுடியாமலிருக் கும். மூன்று தோஷங்களையும் அகற்றும். இலகுவானது, உஷ்ணவிரியமுள்ளது. குன்மம், இருமல், காசநோய், சுவாச நோய், புண்கள், கண்ணோய்கள், தொண்டை நோய்கள், குரல் கம்மல், பசியின்மை, மலம் மேல்நோக்கி வருதலென்னும் உதர வர்த்தம், நாட்பட்ட ஐலதோஷம் இவற்றைப் போக்கும்.